

HÍRCSOKOR

Tovább vetítik. A közönség érdeklődésére hivatkozva tovább vetíti a miskolci Kossuth mozi a Kontroll című magyar filmet. A rendkívüli előadások dec 4-10-ig este 22.30 órai kezdettel és szombaton 6-án délután 14.30-kor lesznek.

Fúvóskoncert. A MÁV Fúvószeneke ar ad hangversenyt december 8-án a miskolci Zenepalotában, délután fél 6-tól.

Latinovits Zoltánról, az egykor Miskolcon is játszott, tragikus sorsú művészről szól Dömötör Adrienne könyve: a Tinta kiadó által megjelentetett, A művészet antisors című – eredetileg 1988-ban íródott, ám akkor napvilágra nem került – kötetet a napokban mutatták be a Miskolci Nemzeti Színházban. (Fotó: Ádám János)

KIADÓI AJÁNLAT

Dögcédula és kereszt

Miskolc (ÉM) – Tihanyi Tamás riportkötetének címe alighanem szándékkal morbid párosítás, erre utal az alcím is: Halálos küldetések az életért. A szerző a Magyar Baptista Szeretetszolgálat, egzotikus és veszélyes társadalmi konfliktusoktól sújtott országokban teljesített misszióiról számol be. Nemcsak a küldetés nehézségeiről rajzol érzékletes képet, de a megsegített nemzetekről is. Egyebek között Csecsenföldre, Pakisztánba, Afganisztánba, Észak-Koreába, Kambodzsába, Irakba „kísérhetjük el” az élet írta történetek szereplőit. A könyvet a Harmat kiadó adta közre.

ÉSZAK írásaink könyvekről: www.boon.hu/estra/konyv

Bábszínház: Mesélő hópelyhek

Miskolc (ÉM) – Idén is új Mikulás-műsorral kedveskedik a gyerekeknek a Csodamalom Bábszínház. Ivánkó István Mesélő hópelyhek című vidám játékában két virgonc gyerek várja a nagyszakállút, s közben a gyerekszoba játékaival, tárgyaival varázsolják magukat különböző mesés helyzetekbe. Az előadást vasárnap délelőtt is láthatják az érdeklődők.

Jelenet az előadásból (Fotó: Dobos Klára)

Ha ló nincs, akkor jó a... valahogy így

Fandl Ferenc örül a szerepeinek, elégedetlen önmagával és mesejátékot rendezne

BALOGH ATTILA

Miskolc (ÉM) – Idén még „csak” harmincéves, mialatt rendre negyven év körüli figurákat visz színpadra. Jobbnál jobb alakításokban láthatjuk, ő magáról mégis azt mondja: lehettem volna jobb... Fandl Ferencel beszélgettünk.

ÉM: Kimondom kerek perec: azért készül ez az interjú, mert úgy érezzük, Fandl Ferenc válik lassan a színház ügynevezett vezető színészévé. Az alapkérdés pedig az volna: hol tart most?

Fandl Ferenc: Hol tartok? Nehéz erre válaszolni. Amit az ember gondol magáról, más, mint amit a munkahely... Általában a színházvezetés határozza meg, ki hol tart, különösen hogy kit lehet vezető színésznek nevezni. Ha olyan helyzetben volnék, hogy azt vállalnék el, bárhol az országban, amit akarok, éhen halnék. Hol tartok... Egy többeknek tulajdonított színészvilágbeli mondás jut

eszembe: én minden egyes szereppel újratanulom a szakmát.

ÉM: Több elismerést is kapott az elmúlt években: évad színésze, közönségdíjak.

Fandl Ferenc: Az pusztán nézői rokonszenv kérdése. Ki milyen szimpatikus.

ÉM: De fontos szerepeket, főszerepeket játszik sorra; amelyik névleg nem főszerep, azokban is meghatározó alakításokkal szolgál, gondolok a Tizenkét dühös emberre, vagy most a Portugálra.

Fandl Ferenc: Az utóbbiban, Csipesz alakjával azért van könnyű dolgom, mert én ezt a közeget ismerem, ezeket az embereket látam. Apósomnak kocsmája van Zalkodon. Egy kritikus azt írta, a színészeknek le kéne menniük megnézni ezt a világot – hát úzenem, neki kéne elmenni, én látam. A színdarab kiváló; erős vázat ad, amin belül óriás palettát lehet bejárni. Nagyon jó. Többet csak azért nem mondok, mert nem akarom Egressy Zoltánt Shakespeare-hez hasonlítani...

ÉM: Én viszont csak arra akartam kilyukadni, hogy azért elég jó évei ezek, vagy nem?

Fandl Ferenc: Öt éve vagyok Miskolcon. Belülről úgy érzem, volt egy-két holt év, amikor nem éreztem, hogy jobb lettem, mint tavaly. És volt, hogy elgondolkoztam, hogyan tovább. Persze, ha valaki elégedetté válik önmagával, nem is tud továbblépni. A főszerep, amit említett, a Kakukkfészek: nagyon szerettem. Ezután is köszönöm a lehetőséget. De kellett volna egy-két év még, hogy találkozam vele. Felületes alakítás volt a magam megítélése szerint. Ma már látom – akkor nem. Hogy mennyi lehetőség lett volna benne! Hideg zuhanyként kaptam a szerepet, többszörös visszautasítás után. Ha ló nincs, jó a... valahogy így.

ÉM: Lassan meg lehet kérdezni: és a rendezés?

Fandl Ferenc: Gondolkodom, hogy felvételizzek rendező szakra, de akkor nem tudom eltartani a családomat. Igaz, most se én tartom el... Mit rendeznék először? Mi az életem vágya? A Jézus Krisztus Szupersztár. Szerettem, láttam többször – Kecskeméten szerepeltem is benne –, egyik adaptáció sem találkozott az elképzelésemmel. És imádnék mesejátékot csinálni.

Fandl Ferenc egy rögtönzésben

„Ez estéről estére eldől a színpadon”

„Nincs diplomám, nem jártam a főiskolára; kellett volna. Az embernek nagyon nehéz aztán létezni. Szokták mondani, hogy Latinovitsnak se volt. Na, de Darvas Ivánnak meg van! (...) Nem érzem szükségét, hogy más eldöntse, színész vagyok-e. Nagyképűségnek hangzik, de nem tudom másképp mondani. Ez olyasmi, ami estéről estére eldől, a színpadon.”

ni. Mennyire marad emlékezetes. Persze, nem mondom, hogy ha valaki III. Richárd, feltétlen meg kell ölnie negyven embert... Ha el kell játszanom egy villanszerelőt, akinek elgázolta a kedvenc macskáját a villamos, akkor nem az a kérdés, hogy játszom el a fájdalmat, hanem előbb a villanszerelőt.”

„Azzal kell mérni egy alakítást, mennyire tud az adott szerep igazságának megfele-

ni. Két dolgot szeretnék elérni a pályán. Érettségi tétel lenni, és keresztretjérvény-feladvány. És, persze, mint minden színész: bérlet.”

Trikolidis vezényelt.

Karolos Trikolidis vezényelte a héten a Miskolci Szimfonikus Zenekart a Mesterbérlet-hangversenyen. (Fotó: Ádám János)

Tárguló Téli Tárlat – meghívott művészek is...

Idén nem jelölik majd meg a kiállított munkák árát a galériában

Miskolc (ÉM – BGO) – Idén először nem csak jelentkező, hanem meghívott – elismert és Miskolchoz kötődő – művészek munkáit is bemutatják a Miskolci Téli Tárlaton.

Az esemény kuratóriumi tagjától és egyik szervezőjétől, Kákóczky Andrástól megtudtuk, az esemény „tárgul”, szlovák és román művészek is bemutatják alkotásaikat.

Olajképek

A Miskolci Galéria művészeti tanácsa döntött arról, kiket hívnak meg – a jelentkezőkkel együtt összességében mintegy 230-250 alkotó munkáit bírálták el, közülük 133 művész körülbe-

lül 300 alkotását láthatja a közönség a december 13-án nyíló eseményen. A kurátor elmondta: idén zömében képzőművészeti al-

„Az iparművészeti munkák kissé a háttérbe szorultak.

KÁKÓCZKY ANDRÁS, SZERVEZŐ

„kötésekkel jelentkeztek, az iparművészeti munkák kissé háttérbe szorultak. A fiatal alkotókra jellemzőek a nagyméretű olajképek és szép számmal találhatók

majd a tárlaton hagyományos grafikai megoldásokkal készült munkák.

Ár nélkül

Az idei tárlaton az idősebb mesterek mellett szép számmal jelennek meg a fiatal és a középnemzedék művészei is – hangsúlyozta Kákóczky András, a díjszűri december 10-11-én ítéli oda a tárlat elismeréseit.

Az elmúlt két év gyakorlatától eltérően idén nem jelölik meg a kiállított munkák árát – hallhattuk. Amennyiben valaki vásárolni szeretne, a galéria a közvetítői szerepet csak annyiban vállalja, hogy a művész elérhetőségéről ad felvilágosítást – hallhattuk.

A HANGVERSENYSZEREMBŐL

Eltelt jó pár év

BÁNHEGYI GÁBOR

A hetvenes évek végén Karolos Trikolidis megtöltötte Miskolcon a sportszarnokot. A rajongók szétszedték egymást, hogy jegyhez jussanak. A rossznyelvek szerint ez inkább volt köszönhető a dirigens charme-jának mint dirigensi képességeinek.

Azóta eltelt jó pár év. Idetova három évtized. Ennyi idő alatt muszáj eldőlnie az örök kérdésnek, a charme a fontosabb vagy a szakmai felkészültség. A Mesterbérlet második

hangversenyén december elsején a Miskolci Nemzeti Színházban Mendelssohn Skót szimfóniáját hallgatva a kétkedés pincinykét befurakodhatott a gondolatok közé. Szépen rajzol Trikolidis, a mozdulatok még mindig kifinomultak, művesek, a lépések a megfelelő helyen történnek, az előadás, a megszólalás mégis kicsit tompa. Amolyan magyarázós. Precízen kiemelve minden téma a környezetből, nehogy elkerülje a figyelmünket. Ettől el is lankadunk. Minek bármit is felfedezni, valamit ki-

hallani, amikor elének rakják ezüsttálcán, fogyasszunk. Nem válogathatunk, az ínyenceknek el is megy az étvágya a nassolástól.

A szünet azért van, hogy értékeljünk, adott esetben átértékeljünk. Nem tudni, Trikolidisszel mindez megtörtént-e, de Csajkovszkij Patetikus szimfóniája a Miskolci Szimfonikus Zenekar tolmácsolásában ezen az estén briliáns. Itt egy emberi sors vázolódik fel, semmit hozzá nem téve, de semmit el sem hallgatva abból. Borzongunk, szorongunk, mosolygunk és csodáljuk a zenészeket, milyen szépen tudnak egymás mellé simulni hangzásban. Tobzódunk a hangcsodákban, ráeszmélünk sokszor hallott motívumok között az apró titkokra.

A legjobban Trikolidist csodáljuk. Fantasztikus energiákat mozgat meg magában, talán fúti a bizonyítást vágya, nem engedheti meg magának, még egyszer olyan hamar leengedjék a színpadról, mint a szünet előtt. Egy kicsit ő is elműlik Csajkovszkijjal együtt, most rajta keresztül látjuk az orosz zeneszerző-óriást, és úgy, ahogy Trikolidis akarja. Márpedig ő szenzációsan akarja és véghez is viszi, amit eltervezett. Megtörténik az a nagy csoda, hogy ennek az előadásnak a szó szoros értelmében vége van. Olyan vége, amely után néma csendnek kell következnie, hosszú és beszédes csendnek, hogy a mindent el-sőprő tapsorkán csak lassú, tétova tenyérösszeütések után alakuljon ki. Eltelt jó pár év. Trikolidis nagy művész lett.